Ústecká noc literatury poprvé – podařený český unikát

JAN KVAPIL

Ústí nad Labem/ Milovníkům literatury a nevšedních zážitků patřila noc z pátku na sobotu. Mohla za to 1. Ústecká noc literatury, která jedinečným způsobem ukázala na to dobré a lepší z české a německé tvorby současnosti v neobvyklém prostředí ústeckého Domu kultury. Sešly se zde dobré dvě kopy nadšenců, kteří pak – rozděleni do pěti dvoutuctů – procházeli tímto architektonickým kolosem a naslouchali na místech všedních i méně všedních.

V zákoutí Galerie Emila Filly se usadil principál Činoherního studia Jaroslav Achab Haidler a zavedl „sousedící" posluchače prostřednictvím úryvku z románu „Bez paměti" německé spisovatelky Emmy Braslavské do těsně pookupační Prahy roku 1968. Na pódiu v kině předčítala držitelka ceny Magnesia Litera za rok 2007 Radka Denemarková ze svého románu „Peníze od Hitlera".

Známí představitelé severočeské literární scény Martin Fibiger a Radek Fridrich své vlastní vzniklé a vznikající texty představovali pro změnu v baletním sále, v němž se jinak odehrávají kurzy Aikida a Samby. Ve ztemnělé učebně četl herec Kryštof Rímský z milostného románu „Lásky žár" od německého spisovatele tureckého původu Feriduna Zaimoglu, jenž se z části rovněž odehrává v Praze. Za Vaškem Formánkem pak bylo třeba sestoupit do hudební zkušebny. Odměnou za neohrožený průchod labyrintem tajuplných sklepních chodeb pak byla drze neotřelá literární seance nad humoristickým románem pro mládež „Hip Hop a smuteční marš" od českého spisovatele žijícího v SRN Jaromíra Konečného.

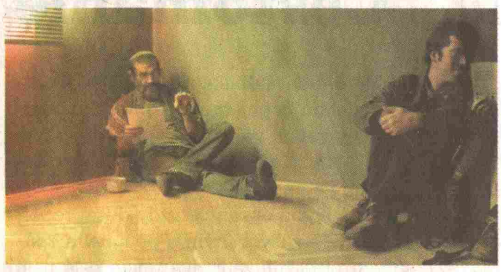

ACHAB. Jaroslav Heidler se stáhl do kouta a za ním i posluchači. Foto: jk

Tento svérázný literární festival názorně ukázal, kudy vede i nevede cesta k zatraktivnění světa psaného slova, který musí těžce bojovat s konkurencí počítačové, televizní, filmové (dnes již spíše dévédéčkové) a nakonec i hospodské kultury. Ano, pivo a džus zdarma dle chuti a žízně bylo více než hojnou kompenzací za symbolické vstupné. Tento veskrze materiální požitek navíc doplňovaly v míře vrchovaté požitky charakteru duchovního. Završením všeho dobrého byla odměna pro vytrvalé – koncert Eliščina Bandu s frontmanem Janem Budařem. Proč odměna pro vytrvalé? Ta zhruba hodinová pauza mezi posledním čtením a začátkem koncertu byla možná až příliš dlouhá, takže mezitím došlo k částečnému prořídnutí a obměně jinak na ústecké poměry více než hojného posluchačstva.

Rovněž se ukázalo, jak šťastné bylo oddělení autorů od jejich děl. Tento kontrast vynikl zvláště ve srovnání výkonů profesionálních řečníků Vaška Formánka a Kryštofa Rímského s profesionální písařkou (však podprůměrnou rétorkou) Radkou Denemarkovou. Rozpačitý dojem z přednesu této jinak bezesporu talentované autorky ještě podtrhla individua, která si nevypnula své mobilní přístroje, mezi něž patřil bohužel i autor těchto řádek. Dlouholeté zkušenosti s přednesem svých textů spojené s akademickou kariérou zúročila ve svém přednesu i ústecká „ef" Fibiger s Fridrichem. Achab byl obvyklý Achab.

Nezbývá než vyjádřit (snad i za většinu ze stovky návštěvníků) dík ústeckému Collegiu Bohemicu a dalším spoluorganizátorům a těšit se na Ústeckou noc literatury 09!